

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Yvony Svobodové a soudců JUDr. Jiřího Macka a JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., v právní věci žalobce [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci] proti žalovanému [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci], o zaplacení 805, [částka] s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2014 č. j. 2 Cm 81/2010-410,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci 805, [částka] s úrokem z prodlení ve výši, která v každém kalendářním pololetí po dobu trvání prodlení žalovaného činí v procentech součet čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace ČNB, platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí od [datum] do úplného zaplacení, a na náhradu nákladů řízení 8, [částka] k rukám advokáta Mgr. [jméno] [příjmení], to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení 3, [částka] k rukám advokáta Mgr. [jméno] [příjmení] do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu o uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci 805, [částka] s příslušenstvím (výrok I.) a žalobce zavázal k náhradě nákladů řízení žalovanému ve výši 1, [částka] k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II.).

Soud prvního stupně vyšel ze žaloby, kterou se žalobce vůči žalovanému domáhal zaplacení 805, [částka] s příslušenstvím a tvrdil, že žalovaný vyhlásil dne [datum] veřejnou zakázku ČEZ [číslo] na dodávku silové elektřiny na období 2009 2010 a 2011. Předmětem veřejné zakázky byl výběr dodavatele silové elektřiny pro elektrickou trakci na hladině VVN a VN, distribuční odběry na hladině VN a distribuční odběry na hladině NN. Z článku 7 zadávací dokumentace veřejné zakázky

vyplývá, že celkový objem žalovaným poptávaného množství elektřiny pro elektrickou trakci na hladině VVN a VN činil pro rok 2010 1 308 770 MWh. Na základě výše uvedené výzvy předložil žalobce dne [datum] nabídku na dodávku elektřiny pro odběrná místa žalovaného. Žalovaný se žalobcem jako vítězem daného řízení uzavřel dne [datum] smlouvu Trakce 2010 na dodávku elektřiny ze sítí VVN a VN, dne [datum] uzavřel žalobce a žalovaný dodatek [číslo] ke smlouvě Trakce 2010, jehož předmětem bylo stanovení způsobu elektronické fakturace dodávek elektřiny.

Dopisem ze dne [datum] zn. [číslo] požádal žalovaný o prodloužení termínu k upřesnění množství odběru elektřiny elektrické trakce s odkazem na ustanovení článku IV odst. 2 smlouvy Trakce 2010. Žalobce této žádosti vyhověl. Následně žalovaný dopisem č. j. 2787/09-SŽE-Ř ze dne 30. 10. 2009 požádal o další prodloužení termínu upřesnění ročního množství odběru elektřiny, žalobce i této žádosti vyhověl a prodloužil žalovanému termín do [datum]. Dne 5. 11. 2009 obdržel žalobce dopis č. j. 2840/09-SŽE-Ř, ve kterém žalovaný oznámil žalobci, že s odkazem na článek IV odst. 2 smlouvy Trakce 2010 upřesňuje roční množství odběru elektřiny na 22 000 MWh, přičemž původně sjednaný objem elektrické energie činil 1, [číslo] MWh. Žalobce dopisem ze dne [datum] uvedl, že neakceptuje upřesnění ročního odběru elektřiny pro rok 2010 a považuje sjednané množství elektřiny tak, jak vyplývá z ustanovení článku IV odst. 1 písmeno c) smlouvy Trakce 2010. Žalovaný dopisem ze dne 19. 11. 2009 č. j. 59489/09-KNT potvrdil předchozí dopis ze dne [datum] s tím, že jako upřesnění ročního objemu množství elektřiny k odběru stanovil 22 000 MWh. Dne [datum] doručil žalobce žalovanému dopis, ve kterém mu oznámil, že s ohledem na vůli žalovaného odebrat elektřinu pouze v objemu 22 000 MWh namísto slíbeného množství, nebude pro něj nadále rezervovat kapacity pro elektřinu v objemu 1, [číslo] MWh a v souladu s povinností počínat si tak, aby minimalizoval škodu, jejíž vznik mu v souvislosti s jednáním žalovaného bezprostředně hrozí, bude realizovat její náhradní prodej na příslušném trhu.

Podle žalobce porušil žalovaný povinnosti odebrat elektrickou energii dle smlouvy Trakce 2010. Předmětem smlouvy Trakce 2010 byl závazek žalobce dodávat žalovanému elektřinu ve sjednaném množství a výkonu a tomu odpovídal závazek žalovaného odebrat sjednané množství elektřiny v odběrném místě podle podmínek smlouvy a uhradit žalobci řádně a včas dohodnutou platbu za dodávku elektřiny. Sjednané množství elektřiny na období roku 2010 činilo 1, [číslo] MWh. Žalovaný svým faktickým jednáním a záměrem, který opakovaně potvrdil ve svých dopisech i v obchodních schůzkách s žalobcem, odmítl splnit svoje povinnosti a dal nadevší pochybnost najevo svůj záměr neposkytnout potřebnou součinnost v odběru sjednaného množství energie. Žalobce uvedl, že mu v souvislosti s jednáním žalovaného vznikla škoda. Žalobce v rámci zajištění plnění svých povinností do smlouvy Trakce 2010 si závazně objednal u [právnícká osoba], a.s. dodávku elektřiny pro období od [datum] do [datum] v objemu 1 535 106 MWh za účelem prodeje této dodávky žalovanému. Vzhledem k jednání žalovaného, že žalovaný nemá v úmyslu odebrat převážnou část objemu elektrické energie, k jehož objemu se zavázal, byl žalobce vzhledem ke své povinnosti předcházet škodám a rovněž vzhledem k povaze elektrické energie jako komodity, kterou nelze skladovat, nucen odříci odebrání elektřiny a realizovat náhradní obchod se [právnícká osoba], a.s. Tento náhradní obchod spočíval ve změně závazné objednávky elektrické energie z původně sjednaného objemu elektrické energie ve výši 1, [číslo] MWh na [číslo] MWh, tedy snížení o 1, [číslo] MWh. Hodnota předmětného objemu elektrické energie, a to 1 253 401 MWh, činila v době jeho závazného objednání žalobcem částku 2, [číslo], [částka]. V mezidobí došlo ke změně ceny elektrické energie a v okamžiku, kdy byl žalobce v důsledku jednání žalovaného nucen odříci odběr předmětného objemu elektrické energie od [právnícká osoba], a.s. a realizovat náhradní obchod, činila jeho hodnota 1, [částka]. Rozdíl mezi částkou 2, [částka] a částkou 1, [částka] představuje škodu, která žalobci v důsledku jednání žalovaného vznikla, neboť byl povinen tuto částku uhradit [právnícká osoba], a.s. Náhradní obchod byl realizován za cenových podmínek, odpovídajících ceně elektrické energie na trhu v daném okamžiku. To, že cena elektrické energie, sjednaná v confirmaci dílčí smlouvy ze dne [datum], uzavřené mezi žalobcem a [právnícká osoba], a.s., a cena, uvedená ve vyčíslení ztráty, vzniklé neodebráním smluveného množství elektřiny, která

je přílohou dohody o narovnání, uzavřené dne [datum] mezi žalobcem a [právníká osoba] a.s., odpovídá cenové hladině obchodů se standardizovanými velkoobchodními produkty, uskutečněných na energetické burze, bylo potvrzeno ve znaleckém posudku [číslo] ze dne [datum], vypracovaném společností [právníká osoba]. Škodu, vyúčtovanou [právníká osoba], a.s. dne [datum] fakturou [číslo] v částce [částka], uhradil žalobce [datum], škodu, vyúčtovanou [právníká osoba], a.s. fakturou [číslo] v částce [částka] uhradil žalobce dne [datum].

K námitce žalovaného, že žalovaný neporušil smlouvu Trakce 2010 vzhledem k tomu, že postupoval v souladu se smluvními podmínkami a upřesnil v souladu s ustanovením článku IV odst. 2 smlouvy Trakce 2010 předmět plnění, žalobce uvedl, že argumentace žalovaného, že smluvní ujednání umožnilo upřesnit množství elektrické energie v neomezeném rozsahu, je účelové. Žalobce uvedl, že smlouvu „Smlouva Trakce 2010“ je nutné považovat za smlouvu kupní, uzavřenou ve smyslu ustanovení § 409 odst. 1 ObchZ. I pro případ, že by se jednalo o smlouvu, uzavřenou v režimu inominátního kontraktu, bylo by třeba v částech, ve kterých se předmět a obsah smlouvy Trakce 2010 shoduje se smluvním vzorem kupní smlouvy, postupovat dle rozhodné úpravy tohoto smluvního typu. Pokud smlouva Trakce 2010 výslovně neupravuje rozsah možné odchylky od množství, sjednaného ve smlouvě, je nutné vycházet z ustanovení § 421 odst. 1 ObchZ, které uvádí, že takováto odchylka, pokud ze smlouvy nebo z předchozí praxe mezi stranami nebo obchodních zvyklostí nevyplyvá něco jiného, nesmí přesáhnout 5% množství, stanoveného ve smlouvě. Popsané upřesnění, spočívající ve snížení poptávaného množství z 1, [číslo] MWh na 22 000 MWh znamená, že se jedná o odchylku ve výši 98,3% původně sjednaného množství, tudíž upřesnění bylo učiněno v rozporu se smlouvou a platnými právními předpisy.

Žalobce dále namítl, že dopis ze dne [datum], kterým žalovaný oznámil, že v roce 2010 odebere elektřinu v rozsahu [číslo] MWh, podepsal [titul]. [jméno] [příjmení], což je osoba, která nebyla oprávněna jednat jménem žalovaného ve smluvních věcech. [titul]. [jméno] [příjmení] nebyl oprávněnou osobou ve smyslu článku VIII odst. 2 smlouvy a nebyl ani statutárním orgánem, oprávněným jednat jménem žalovaného.

Žalobce uvedl, že tvrzení žalovaného o existenci okolnosti, vylučující jeho odpovědnost, ve smyslu ustanovení § 374 odst. 1 ObchZ, za škodu způsobenou žalobci, se nezakládá na pravdě. Pokud žalovaný uvádí, že novela energetického zákona bránila žalovanému ve splnění jeho povinnosti odebrat elektrickou energii, žalobce uvedl, že žalovaný nebyl povinen ze zákona umožnit společností [právníká osoba], aby dodala elektrickou energii do žalovaným provozované trakční soustavy. Žalovaný provozuje trakční zařízení, na kterém není oprávněn vykonávat činnost distribuce elektřiny a nelze na něj pohlížet jako na provozovatele distribuční soustavy. K tomuto závěru dospěl Energetický regulační úřad (dále jen ERÚ) ve vyjádření z [datum], ve kterém odpovídal na dotaz soudu, zda trakční zařízení na dodávku trakční elektrické energie, provozované žalovaným, po účinnosti novely, po doplnění napěťové hladiny 25 kW, splňuje podmínky definice distribuční soustavy, a zda se žalovaný stal provozovatelem této distribuční soustavy ve smyslu ustanovení § 25 odst. 11 [příjmení]. Žalovaný jako provozovatel dráhy je ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 zákona o drahách povinen zajistit dopravcům přístup ke službám, poskytovaným provozovatelem dráhy, způsobem, který vylučuje zvýhodnění některého z dopravců, přičemž jednou ze služeb je dodávka trakčního proudu. Z této úpravy vyplývá, že poskytování dodávky elektrické proudu je zákonnou povinností provozovatele dráhy. Žalovaný v žádném případě na základě okolností, nastalých v roce 2009, neměl povinnost se výše uvedené povinnosti zprostit nebo jejím plněním pověřit společnost [právníká osoba]. Skutečnost, že trakční zařízení je ve smyslu energetického zákona odběrným zařízením, provozovaným žalovaným, vede k nezbytnému závěru, dle kterého na to, aby společnost [právníká osoba] mohla poskytovat elektřinu jednotlivým dopravcům v režimu ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona, musela by tak činit výhradně skrze trakční soustavu a musela by tedy být rovněž jejím provozovatelem, k čemuž by mohla být oprávněna pouze, byla-li by současně i provozovatelem dráhy. Žádná z uvedených okolností nenastala ani v důsledku účinnosti novely energetického zákona. Žalovaný nebyl ze zákona povinen

společnosti [právnícká osoba] umožnit, aby tato dodala předmětnou elektrickou energii do žalovaným provozované trakční soustavy.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Uvedl, že je nesporné, že mezi žalobcem a žalovaným byla dne [datum] uzavřena smlouva na dodávku elektřiny v síti VVN a VN Trakce 2010. Tato smlouva byla uzavřena na základě zadávacího řízení dle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Žalovaný jako zadavatel vypsal veřejnou zakázku s názvem, „[příjmení] silové elektřiny pro SŽDC na období 2009 2010 až 2011“. Žalovaný namítl, že z jeho strany nedošlo k žádnému porušení povinnosti, vyplývající ze smlouvy Trakce 2010 a nedopustil se ani žádného protiprávního jednání, které by bylo v rozporu se smlouvou. Zdůraznil, že v souladu s článkem IV odst. 2 smlouvy dopisem ze dne [datum] upřesnil množství ročního odběru elektřiny. Žalovaný uvedl, že ve smlouvě Trakce 2010 bylo uvedeno pouze odhadnuté a předpokládané množství elektrické energie, které žalovaný odebere. Ve smlouvě byla zakotvena možnost žalovaného, aby celkové roční množství elektrické energie mohl upřesnit v návaznosti na požadavky jednotlivých dopravců, pro které byla elektrická energie určena. Zakotvení této možnosti upřesnění řešilo situaci, kdy žalovaný v době podpisu smlouvy nemohl mít k dispozici informace dopravců o odběrech elektřiny pro rok 2010. Smlouva Trakce 2010 je jako smlouva o dodávce elektřiny samostatným smluvním typem dle energetického zákona, ustanovení o 5% odchylce, obsažené v obchodním zákoníku a vztahující se k úpravě kupních smluv, se zde neaplikuje. I kdyby byla smlouva posouzena jako smlouva kupní, dispozitivní ustanovení obchodního zákoníku o 5% odchylce by se neaplikovalo, neboť mezi smluvními stranami došlo k jeho vyloučení. Rozsah možného upřesnění celkového ročního množství elektrické energie není ve smlouvě Trakce 2010 nijak limitován. Opačný výklad by směřoval i proti hospodářskému účelu samotné smlouvy Trakce 2010. Žalobci muselo být zřejmé podle účelu, s jakým byla smlouva Trakce 2010 uzavřena, že rozsah upřesnění se bude řešit pouze a jenom tím, v jakém rozsahu budou dopravci elektrickou energii pro příslušné období od žalovaného skutečně požadovat a že na rozsah tohoto požadavku ze strany dopravců nemůže mít žalovaný žádný vliv.

K námitce žalobce, že [titul]. [jméno] [příjmení], který zaslal žalobci dopis ze dne [datum], obsahující upřesnění ročního množství elektřiny pro elektrickou trakci na rok 2010, nebyl zmocněn jednat za žalovaného, žalovaný namítl, že jmenovaný byl oprávněn jednat za žalovaného na základě pověření generálního ředitele SŽDC [číslo] ze dne [datum] ve věci, týkající se smlouvy Trakce 2010, jak ve vztahu k žalobci, tak ve vztahu k třetím osobám.

Žalovaný dále poukázal na to, že vznik škody na straně žalobce a její údajná výše, nebyla ze strany žalobce relevantním způsobem prokázána a žalobce v této věci neunesl důkazní břemeno. Žalobce dovozuje vznik údajné škody a její danou výši z nákupu elektřiny, který údajně realizovala [právnícká osoba], a.s. v návaznosti na komplexní smlouvu. Neodebráním elektřiny údajně vznikla [právnícká osoba], a.s. škoda, spočívající v rozdílu mezi cenami, za které [právnícká osoba], a.s. produkty v roce 2008 nakoupila a tyto pak v roce 2009 prodala. Pokud žalobce dovozuje vznik škody mezi ním a žalovanou ze škody, která údajně vznikla [právnícká osoba], a.s., musí být prvotně prokázáno, že [právnícká osoba], a.s. skutečně nějaká škoda vznikla, tedy že nákupy byly skutečně [právnícká osoba], a.s. realizovány. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, že externí obchody byly [právnícká osoba] uzavřeny, nemohou tyto vstupovat do výpočtu hypotetické škody. Ze strany žalobce nebyl prokázán nákup produktů typu [příjmení], pořízených od externích subjektů [právnícká osoba], a.s., nákup kvartálních a měsíčních produktů [právnícká osoba], a.s., u objednávek elektřiny z vlastních zdrojů je toto prokazováno pouze výpisy z interních databází, které nejsou dostatečným důkazem pro prokázání nákupu elektřiny. Žalovaný ve vztahu k vyčíslení ztráty namítl, že dle platného znění dodatku [číslo] ke komplexní smlouvě mělo být pro stanovení cen dne [datum] využito ceníku ke dni [datum], nikoliv ceníku ze dne [datum], podle kterého byl vypočítán průměr cen burzovních obchodů z předchozího dne. Žalovaný dále namítl, že hypotetická škoda měla být vypočtena k datu [datum], kdy ze strany žalovaného proběhlo upřesnění celkového množství elektrické energie, která bude odebrána. Žalobce měl na nastalou

situaci reagovat ihned a již k [datum] měl realizovat náhradní obchod. Nebyl důvodu tomu, aby žalobce čekal více než 1 měsíc, než tuto informaci oznámil [právníká osoba]. Žalovaný dále zdůraznil, že z důvodu okolností, vylučující odpovědnost za škodu vyčíslenou žalobcem neodpovídá. Za okolnost, vylučující odpovědnost dle ustanovení § 374 ObchZ, považuje žalovaný změnu EnZ, provedenou zákonem č. 158/2009 Sb., který nabyl účinnosti dne [datum], ve spojení s rozhodnutím dopravce [právníká osoba], využít této změny energetického zákona a požádat u žalovaného o připojení k distribuční soustavě a sobě i ostatním dopravcům zajišťovat trakční elektrickou energii samostatně. [příjmení] [příjmení] obsahovala ustanovení § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2, kdy byly doplněna napět'ová hladina 25 kW a novelizované znění ustanovení § 3 odst. 3 [příjmení] omezit jeho použití rozúčtování pouze do napětí 52 kW včetně. Změna výše uvedených ustanovení v návaznosti na ustanovení § 25 odst. 11 písmeno a) energetického zákona zapříčinila razantní změnu v postavení žalovaného a tudíž zcela neočekávanou změnu celkové situace. Platná právní úprava v době podpisu smlouvy Trakce 2010 neumožňovala jinému subjektu než žalovanému dodávat trakční elektrickou energii pro dopravce. Tato situace se změnila v důsledku nabytí účinnosti novely [příjmení] ze dne [datum]. Trakční vedení vykazovalo v době uzavření smlouvy Trakce 2010 jiné hodnoty (jiné napět'ové hladiny), než které obsahovalo ustanovení definice distribuční soustavy. Ustanovení § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2 energetického zákona obsahuje definici distribuční soustavy a pod pojem distribuční soustava byla doplněna napět'ová hladina 25 kW pro trakční soustavu střídavou a 22 kW pro stejnosměrnou trakční soustavu. Současně byl novelizován § 3 odst. 3 [příjmení], kde bylo uvedeno omezení použití rozúčtování pouze do napětí 52 kW včetně. Jelikož byly splněny podmínky definice distribuční soustavy, vztahovalo se na žalovaného ustanovení § 25 odst. 11 písmeno a) energetického zákona, které ukládá provozovateli distribuční soustavy povinnost připojit distribuční soustavu každého a umožňuje distribuci elektřiny každému, kdo o to požádá. Této možnosti využil dopravce [právníká osoba] dopisem ze dne 5. 11. 2009, č. j. 147/2009-KE/2 a požádal o připojení k distribuční soustavě, žalovaný dále elektrickou trakční energii dopravce neměl poskytovat, tudíž byl nucen přistoupit k upřesnění ročního množství odběru elektrické energie, které bylo provedeno dne [datum].

[příjmení] [příjmení] nastala nezávisle na vůli žalovaného vzhledem k tomu, že o změnách zákonů rozhoduje Parlament České republiky a žalovaný nebyl účastníkem připomínkového řízení. Novela energetického zákona nabyla účinnosti [datum], tedy více než půl roku po uzavření smlouvy Trakce 2010, tudíž v době vzniku závazku nemohl žalovaný tuto překážku rozumně předvídat. Změna návrhu novely energetického zákona v § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2 se objevila v rámci prvního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru, kdy usnesení hospodářského výboru o pozměňovacím návrhu bylo vydáno [datum]. V době podpisu smlouvy Trakce 2010 byla nepředvídatelná i rozhodnutí dopravců, které právě na změnu ustanovení energetického zákona bylo navázáno.

Tato překážka podle názoru žalovaného mu bránila v možnosti odebrat elektrickou energii o objemu 1, [číslo] MWh vzhledem k tomu, že technická přenosová kapacita sítě v trakční proudové soustavě je limitována. Poté, co žalovaný splnil svou povinnost vyhovět žádosti dopravce o připojení odběrných zařízení lokální distribuční soustavy železnice, došlo od termínu připojení, tj. od [datum] k vyčerpání technické přenosové kapacity trakční soustavy a nebylo fakticky možné realizovat kontrakt, uzavřený mezi žalobcem a žalovaným.

Žalovaný v době vzniku překážky nebyl v prodlení vzhledem k tomu, že změna energetického zákona ve spojení s rozhodnutím dopravců nastala v roce 2009, smlouva byla uzavřena s účinností od [datum]. Od tohoto okamžiku byl žalovaný povinen elektřinu odebírat, takže v roce 2009 nebyl v prodlení s plněním své povinnosti. [příjmení] [příjmení] ani rozhodnutí dopravců nemá s hospodářskými poměry žalovaného jakoukoliv souvislost, tudíž překážky nebyly způsobeny hospodářskými poměry žalovaného.

Soud prvního stupně na základě provedeného dokazování a zjištěných nesporných skutečností dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobce se domáhal úhrady skutečné škody v rozsahu 805, [částka] s příslušenstvím. Dle ustanovení § 373 ObchZ každý, kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolností, vylučující odpovědnost. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný dle ust. § 34 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách zadal v jednacím řízení bez uveřejnění nadlimitní veřejnou zakázku na dodávku silové elektřiny na období let 2009, 2010 a 2011. Žalovaný dne [datum] vydal rozhodnutí o výběru nabídky žalobce pro všechny části zakázky, i pro období roku 2010. V řízení bylo prokázáno, že žalobce i žalovaný uzavřeli smlouvu, označenou SŽDC Trakce 2010, ve které se žalobce zavázal dodat žalovanému 1 308 770 MWh elektrické energie, a účastníci smlouvy sjednali cenu ve výši [částka] za 1 MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce uzavřel s [právní osoba], a.s. smlouvu o zajištění komplexní dodávky elektřiny v letech 2009 – 2012 dne [datum] a dne [datum] uzavřel žalobce s [právní osoba], a.s. confirmaci dílčí smlouvy, ve které [právní osoba] potvrdila závaznou objednávku elektrické energie v rozsahu 1, [číslo] MWh za cenu 2, [částka]. V řízení dále bylo prokázáno, že žalovaný dopisem ze dne [datum] oznámil žalobci, že upřesňuje roční množství elektřiny pro elektrickou trakci pro rok 2010 na 22 000 MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce dopisem ze dne [datum] oznámil [právní osoba], že neodebere elektřinu pro období od [datum] do [datum] v celkovém ročním objemu 1, [číslo] MWh a v hodnotě 2, [částka], kterou měla [právní osoba], a.s. dodat žalovanému na základě confirmace dílčí smlouvy ze dne [datum]. Důvodem je oznámení zákazníka Správa železniční dopravní cesty s. o., že v předmětném období neodebere původně sjednaný objem elektřiny od společnosti [právní osoba] Dohodou o narovnání ze dne [datum] bylo prokázáno, že žalobce a [právní osoba] uzavřeli dohodu, ve které z důvodu, že žalobce v období od [datum] do [datum] neodebere elektřinu v objemu 1, [číslo] MWh, jejíž pořizovací hodnota v době uzavření dílčí smlouvy činila [částka], nahradí škodu, vzniklou [právní osoba], a.s. v částce 805, [částka], která je stanovena jako rozdíl mezi původně sjednanou cenou a současnou tržní hodnotou tohoto objemu elektřiny ve výši 1, [částka].

V řízení bylo prokázáno, že žalobce částku 805, [částka] uhradil [právní osoba] ve dvou splátkách a to splátkou ve výši [částka] dne [datum], a ve výši 400, [částka] dne [datum].

Na základě zjištěných výše uvedených skutečností soud prvního stupně uzavřel, že žalovaný porušil smluvní závazek ze smlouvy, označené SŽDC Trakce 2010, uzavřené dne [datum], ve které se zavázal v roce 2010 odebrat elektřinu v množství 1, [číslo] MWh. Soud prvního stupně neshledal důvodnou námitku žalovaného, že postupoval dle smluvního ujednání ve smlouvě, kde v článku IV bod 2., [příjmení] a technická specifikace plnění a způsob sjednávání“ byla sjednána dohoda, že zákazník upřesní roční množství odběru elektřiny do 15. 10. předchozího roku a žalovaný v souladu s touto dohodou upřesnil roční množství odběru elektřiny na rozsah [číslo] KWh. Při výkladu smluvního ujednání a to možnosti jednostranného upřesnění množství odběru elektřiny kupujícím, vycházel soud prvního stupně z jazykového výkladu, kdy upřesnění lze vykládat jako, „učinit přesnějším“ a takováto možnost dle stanoviska soudu nemůže zahrnovat oprávnění kupujícího jednostranně snížit sjednané množství dodávky elektřiny o 98% Stanovisko žalovaného, že při uzavírání smlouvy bylo žalobci zřejmé, že množství elektrické energie bude žalovaný upřesňovat na základě požadavků dopravců, které obdrží těsně před počátkem období, ve kterém bude předmětnou elektrickou energii odebírat, tudíž musel být srozuměn s tím, že žalovaný je oprávněn měnit sjednané roční množství odběru elektřiny neomezeně, také není podle soudu prvního stupně důvodné vzhledem k tomu, že součástí zadávací dokumentace veřejné zakázky byla i příloha [číslo] ve které byl uveden skutečný odběr za měsíc leden až červenec roku 2008 v rozsahu [číslo] MWh a poptávka na roky 2009, 2010 a 2011 která, dle tohoto dokumentu, byla ze strany žalovaného postupně pro jednotlivé roky zvyšována. Z tohoto dokumentu vyplývá, že žalovaný při zadávání veřejné zakázky nepředpokládal snížení odběru elektrické energie pro roky 2009, 2010 a 2011, a tento předpoklad byl součástí zadávací dokumentace veřejné zakázky.

Při posouzení, zda smlouva SŽDC Trakce 2010 ze dne [datum] obsahuje určení tolerance sjednaného množství či zda se na předmětnou smlouvu vztahuje ustanovení § 421 odst. 1 ObchZ, kde je uvedeno, že pokud ze smlouvy nevyplývá něco jiného, nesmí odchylka přesáhnout 5% množství, stanoveného ve smlouvě, vycházel soud prvního stupně z logického a systematického výkladu smlouvy. V článku 5 smlouvy je sjednáno, že při nedodržení tolerance ročního množství + - 15% zaplatí zákazník za každou odebranou či neodebranou MWh navíc smluvní cenu ve výši 330 Kč/MWh. Pokud si smluvní strany sjednaly smluvní pokutu pro případ, kdy kupující neodebere roční množství v toleranci 15%, měl soud prvního stupně za to, že lze tuto toleranci 15% vztáhnout i na možnost upřesnění ročního množství odběru elektřiny kupujícím.

Námítku žalobce, že dopis ze dne [datum] obsahující snížení požadavku na odběr elektrické energie podepsala osoba, která neměla oprávnění jednat za žalovaného, neshledal soud prvního stupně důvodnou vzhledem k tomu, že žalovaný doložil pověření [číslo] obsahující zmocnění [titul] [jméno] [příjmení] jednat za žalovaného ve věci plnění předmětné smlouvy.

Soud prvního stupně měl za prokázaný vznik škody žalobce v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že žalobce poté, co obdržel dopis žalovaného, že neodebere původně sjednané množství elektrické energie, oznámil tuto skutečnost dopisem ze dne [datum] [právnícká osoba], a.s., s tím, že ruší odběr elektřiny na rok 2010 v objemu 1, [číslo] MWh. V řízení bylo prokázáno, že žalobce a [právnícká osoba], a.s. v souladu se smlouvou o zajištění komplexní dodávky elektřiny v letech 2009 – 2012 uzavřeli dohodu dne [datum], ve které dosavadní závazek [právnícká osoba] a.s. dodat a [právnícká osoba], [právnícká osoba] odebrat elektřinu v objemu 1, [číslo] MWh byl nahrazen závazkem [právnícká osoba], [právnícká osoba] uhradit prodávajícímu škodu v částce 805, [částka], která odpovídala rozdílu sjednané ceny ve smlouvě ze dne [datum] a tržní hodnotě objemu neodebrané elektřiny k datu uzavření této smlouvy. Strany tudíž sjednaly novaci závazku podle ust. § 570 odst. 1 obč. zák.

Soud prvního stupně také neshledal důvodnou námitku žalovaného, že žalobce nepostupoval s náležitou péčí a k dohodě mezi ním a [právnícká osoba] a.s. došlo s prodlením, a konstatoval, že časové rozmezí od 25. 11. do [datum] považuje za období přiměřené k posouzení právního jednání žalovaného a přijetí obchodního rozhodnutí o dalším postupu. Přihlédl přitom ke skutečnosti, že novela energetického zákona nabyla účinnosti dne [datum] a žalovaný informací, že neodebere 98% sjednaného objemu elektřiny, oznámil žalobci až [datum].

Soud prvního stupně tedy uzavřel, že v příčinné souvislosti s porušením smluvní povinnosti žalovaného neodebrat 98% sjednaného množství elektrické energie vznikla žalobci škoda v rozsahu uplatněném v žalobě. Soud prvního stupně však neshledal odpovědnost žalovaného za tuto škodu vzhledem k tomu, že v řízení bylo prokázáno, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolností, vylučující odpovědnost. Za takovou okolnost se podle ust. § 374 ObchZ považuje překážka, jež nastane nezávisle na vůli povinné strany a brání ve splnění povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná strana tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvíдалa. Žalovaný uvedl, že jakožto provozovatel dráhy dle zákona o drahách měl povinnost poskytovat dopravcům přístup ke službám, mezi něž se řadí dodávka trakčního proudu. Zákonem stanovená povinnost vedla žalovaného k tomu, aby se žalobcem uzavřel smlouvu Trakce 2010. Právní úprava, která byla účinná v době podpisu smlouvy Trakce 2010, neumožňovala jinému subjektu tuto činnost pro dopravce vykonávat, dopravci neměli jinou možnost zajištění elektrické energie, než prostřednictvím žalovaného. Tato situace se však změnila v důsledku nabytí účinnosti novely [příjmení] [číslo] 2009 Sb. dne [datum]. [příjmení] [příjmení] došlo ke změně ust. § 2 odst. 2 písmeno a) bod 2, které obsahuje definici distribuční soustavy, do tohoto ustanovení byla doplněna napět'ová hladina 25 kV, přičemž právě na této napět'ové hladině jsou zařízení provozována. Žalovaný byl držitelem licence na distribuci elektřiny [číslo]. Protože byly splněny podmínky stanovené definicí distribuční soustavy, vztahovalo se na žalovaného ustanovení § 25 odst. 11 písmeno a) [příjmení], který ukládal provozovateli distribuční soustavy povinnost připojit do

distribuční soustavy zařízení každého a umožnit distribuci elektřiny každému, kdo o to požádá. V řízení bylo prokázáno dopisem společnosti [právnícká osoba] ze dne 5. 11. 2009, [číslo] 2009 N/2, že [obec] dráhy požadovaly k [datum] na žalovaném uzavřít smlouvu o distribuci a připojení do lokální distribuční soustavy a oznámily žalovanému, že nebudou pro rok 2010 požadovat zajištění nákupu silové elektřiny.

Vzhledem k tomu, že soud shledal překážku, kdy žalovaný na základě rozhodnutí společnosti [právnícká osoba] poté, co došlo k nabytí účinnosti novely [příjmení] k datu [datum], po uzavření smlouvy SŽDC Trakce 2010, byl povinen připojit [právnícká osoba] dle § 25 odst. 10 písmeno a) [právnícká osoba] na distribuční soustavu, za překážku, která vylučuje odpovědnost žalovaného za vzniklou škodu. Soud prvního stupně proto žalobu v celém rozsahu zamítl a o nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 a § 150 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku se včas odvolali oba účastníci, žalobce v celém rozsahu, žalovaný jen proti výroku o nákladech řízení. Žalobce jako odvolací důvod uvedl, že soud prvního stupně nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalobce nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že po nabytí účinnosti novely [příjmení] k datu [datum], po uzavření smlouvy SŽDC Trakce 2010, byl žalovaný povinen připojit [právnícká osoba] podle ust. § 25 odst. 10 písm. a/ [příjmení] na distribuční soustavu, což představuje podle soudu prvního stupně překážku vylučující odpovědnost žalovaného za vzniklou škodu. Žalobce má za to, že soud prvního stupně nekriticky přejímal argumentaci žalovaného a nesprávně posoudil otázku existence okolnosti vylučující odpovědnost, když fakticky nerozlišoval mezi distribucí elektřiny prostřednictvím distribuční soustavy ve smyslu energetického zákona a dodávkami trakčního proudu prostřednictvím trakčního vedení ve smyslu zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách (dále jen zákon o dráhách). Žalobce poukázal na to, že poskytování dodávky trakčního proudu je zákonnou povinností provozovatele dráhy (žalovaného). Žalovaný jako provozovatel dráhy dodává elektřinu jednotlivým dopravcům prostřednictvím trakčního vedení, jakožto určeného elektrického zařízení ve smyslu ust. § 47 odst. 1 zákona o dráhách. Poskytování trakčního proudu svědčí o významných skutečnostech, se kterými se soud prvního stupně v rozsudku vůbec nezabýval. Jde o to, že odebranou elektřinu poskytuje zákazník a nikoli její distributor, zákazník je z hlediska [příjmení] osobou odebírající elektřinu odběrným elektrickým zařízením, které je připojeno k přenosové nebo distribuční soustavě. Za odběrní elektrické zařízení je třeba považovat trakční soustavu. Na činnost žalovaného spočívající v dodávkách trakčního proudu prostřednictvím trakčního vedení, nelze nahlížet jako na distribuci elektřiny. Závěr soudu prvního stupně, že připojení společnosti [právnícká osoba] do distribuční soustavy je okolností vylučující odpovědnost žalovaného neobstojí, neboť nemá oporu ani v úpravě energetického zákona a zákona o dráhách, ale ani v provedených důkazech. Podle ust. § 25 [příjmení] je sice možné požádat o připojení k distribuční soustavě, avšak výlučně za účelem další distribuce elektřiny. [příjmení] trakčního proudu však nejsou zajištěny formou distribuce elektřiny, jelikož jsou poskytovány v režimu ust. § 3 odst. 3 [příjmení] odběrním elektrickým (nikoli distribučním) zařízením, a jelikož se nejedná o podnikání v energetickém odvětví ve smyslu ust. § 3 odst. 1 [příjmení]. Závěr soudu prvního stupně o existenci okolnosti vylučující odpovědnost ve smyslu ust. § 374 ObchZ nemá oporu v rozhodné právní úpravě, neboť v daném případě nebyly kumulativně splněny předpoklady ust. § 374 odst. 1 a 2 ObchZ. Žalobce konečně vytkl soudu prvního stupně, že nesprávně posoudil otázku nákladů řízení, když žalovanému přiznal náhradu nákladů právního zastoupení. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud buď rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobě zcela vyhoví a žalobci přizná náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, pokud by zde nebyly předpoklady pro změnu rozsudku, pak navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný v odvolání proti výroku o nákladech řízení uvedl, že soudu prvního stupně zaslal vyčíslení nákladů řízení, k čemuž byl tímto soudem vyzván a tyto náklady vyčísлил na částku 11, [částka]. Vycházel přitom z vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif). Soud prvního stupně však při rozhodování o nákladech řízení advokátní tarif neaplikoval, ale použil příslušná ustanovení vyhlášky č. 484/2000 Sb. (dále jen přísudková vyhláška), která však byla nálezem Ústavního soudu ze dne [datum] zn. Pl. ÚS 25/12 zrušena, a to ke dni [datum]. Stalo se tak tedy ještě před vydáním napadeného rozsudku. Soud prvního stupně nebyl oprávněn rozhodovat podle již zrušené přísudkové vyhlášky a neměl aplikovat ust. § 150 o.s.ř., neboť pro jeho použití zde nebyly žádné důvody zvláštního zřetele hodné. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. tak, že žalobce zaváže k náhradě nákladů řízení žalovanému ve výši 11, [částka] k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalovaný se rovněž vyjádřil k odvolání žalobce a uvedl, že toto nepovažuje za důvodné a že odvolání obsahuje účelová, zavádějící a zkreslující tvrzení. Žalobce se v rámci odvolání zaměřil na pojem „trakční vedení“ a jeho konfrontaci s pojmem „distribuční soustava“ a v této souvislosti podsouvá žalovanému tvrzení, která nikdy nevyslovil. Žalovaný sice uvedl, že trakční vedení není distribuční soustavou a licence na distribuci elektřiny se na trakční vedení nevztahuje, jinak je tomu v případě transformátorů. Žalovaný zdůraznil, že podle zákona o SŽDC došlo k [datum] k zániku státní organizace [obec] dráhy bez likvidace, přičemž k [datum] vznikly dva nástupnické subjekty, a to společnost [právnícká osoba] a žalovaný. Mezi těmito však doposud nejsou bez zbytku dořešeny majetkové otázky, a tak některé části distribuční soustavy žalovaného jsou provozovány na majetku společnosti [právnícká osoba]. Výslovný souhlas žalovaného s připojením k distribuční soustavě podle názoru žalovaného zapotřebí nebyl. Ke stejnému závěru dospěl též ERÚ. Samotná změna [příjmení] žalovanému neuložila bez dalšího připojit [právnícká osoba] k distribuční soustavě. Byla to až žádost společnosti [právnícká osoba] o připojení k distribuční soustavě, kterou se žalovaný musel zabývat a zkoumat, zda jsou pro připojení naplněny podmínky, které musí být nastaveny jako neznevýhodňující a nediskriminační. Po splnění těchto podmínek uzavřel žalovaný se společností [právnícká osoba] celkem osm smluv o připojení odběrního zařízení zákazníka ze sítí VN. Žalovaný tedy postupoval zcela v souladu s právními předpisy a námitky žalobce směřující k údajnému nezákonnému postupu žalovaného jsou zcela liché. Žalovaný se vyjádřil i k ostatním skutečnostem, zejména k otázce porušení povinnosti na straně žalovaného a prokázání vzniku a výše škody. Žalovaný vyjádřil nesouhlas se závěrem soudu prvního stupně ohledně upřesňování sjednaného množství elektrické energie. Soud prvního stupně zjevně nevzal v potaz specifickou povahu Smlouvy Trakce 2010. Podle žalovaného by bylo nemyslitelné uzavřít smlouvu na dodávku elektřiny bez možnosti reagovat na požadavky jednotlivých dopravců na zajištění elektrické energie pro rok 2010. Podle žalovaného je úvaha soudu prvního stupně, že na danou situaci se má aplikovat 15 % tolerance upřesnění rozporná potud, že soud prvního stupně zmíněnou toleranci nezohlednil při stanovení výše škody a za škodu považoval celou škodu uplatněnou v žalobě. Soud prvního stupně vycházel ze znaleckého posudku [právnícká osoba] a nevzal v potaz oponentní znalecký posudek předložený žalovaným. Žalovaný rovněž nesouhlasil se závěrem soudu prvního stupně ohledně vzniku škody na straně [právnícká osoba], a.s. Konečně se žalovaný vyjádřil k tvrzení žalobce, že náklady právního zastoupení žalovaného nebyly vynaloženy účelně, neboť žalovaný, jako subjekt napojený na veřejnou sféru, je dostatečně materiálně a personálně vybaven i pro vlastní zastupování, nehledě k tomu, že se mohl nechat zastupovat Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Žalovaný je přesvědčen o tom, že ani Ústavní soud zcela nevyloučil zastoupení advokátem osob veřejného práva. Žalovaný je sice personálně vybaven, ovšem v této věci jde o spor nad rámec běžné činnosti žalovaného.

V replice na toto stanovisko žalobce uvedl, že setrvává na svém názoru, že zde nejsou okolnosti, které by vylučovaly odpovědnost žalovaného na vzniklou škodu. Vyjádřil se ke dvěma posudkům [právnícká osoba] i k oponentnímu posudku ČVUT, který považoval za nadbytečný a konstatoval,

že vznik škody byl dostatečně prokázán. K nákladům řízení uvedl tolik, že náhrada právního zastoupení žalovanému bez ohledu na výsledek řízení přiznána být neměla.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a násl. o.s.ř. a poté, co pro potřebu vlastního posouzení doplnil dokazování o obsah smlouvy na dodávku elektřiny pro elektrickou trakci [číslo] 2009 mezi žalovaným jako dodavatelem a společností [právníká osoba] jako zákazníkem, dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné, třebaže zčásti z jiných, než tam uvedených důvodů.

Soud prvního stupně měl z provedeného dokazování a zjištěných nesporných skutečností k dispozici pro rozhodnutí dostatek skutkových zjištění, z těch vyvodil odpovídající skutkové závěry, odvolací soud však nesouhlasí s jeho právním posouzením, které vedlo k zamítavému výroku. Soud prvního stupně správně dospěl k závěru, že mezi účastníky byla uzavřena na r. 2010 smlouva SŽDC Trakce 2010, ve které se žalovaný zavázal odebrat 1, [číslo] MWh. Soud prvního stupně neshledal důvodnou námitku žalovaného, že v souladu se smlouvou upřesnil roční množství odběru elektřiny (po druhém prodloužení lhůty žalobcem) na rozsah [číslo] MWh a tak jednostranně (žalobce s tímto „upřesněním“ nesouhlasil) snížil množství elektřiny o 98%. Vzal za prokázaný vznik škody na straně žalobce v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného. Byly tedy splněny předpoklady pro náhradu škody a jediným důvodem, proč soud prvního stupně žalobu zamítl žalobu, byla podle soudu prvního stupně skutečnost, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučující odpovědnost. Právní úprava účinná v době podpisu smlouvy Trakce 2010 neumožňovala jinému subjektu než žalovanému zajišťovat elektrickou energii, tato situace se však změnila po novele [příjmení], která nabyla účinnosti [datum]. Pokud tedy žalovaný na základě rozhodnutí společnosti [právníká osoba] po novele [příjmení] připojil [právníká osoba] podle ust. § 25 odst. 10 písm. a/ [příjmení] na distribuční soustavu, protože k tomu byl povinen, nastala překážka, která vylučuje podle soudu prvního stupně jeho odpovědnost za vzniklou škodu. Odvolací soud souhlasí se soudem prvního stupně jen v tom, že žalovaný porušil uzavřenou smlouvu na dodávku elektrické energie a že v důsledku tohoto porušení (v příčinné souvislosti s ním) došlo na straně žalobce ke vzniku škody, nesouhlasí však s jeho závěrem, že žalovaný za vzniklou škodu neodpovídá pro výše uvedenou překážku. Odvolací soud za takovou překážku nepovažuje novelu [příjmení], neboť ta sama o sobě nezpůsobila následnou nemožnost plnění. Důvodem, pro který se společnost [právníká osoba] rozhodla sama obstarat elektřinu jinak, než prostřednictvím žalovaného, byla krom změny zákona skutečnost, že v mezidobí, od uzavření smlouvy mezi žalovaným a žalobcem došlo k zásadnímu poklesu cen elektrické energie. Nelze přičítat k tíži společnosti [právníká osoba], že elektřinu zajistila levněji, než od žalovaného, uvedená společnost nebyla ve smluvním vztahu se žalobcem a žádnou smluvní povinnost vůči němu neporušila. Smluvním partnerem zde byl žalovaný, a ten bez ohledu na uzavřenou smlouvu odmítl tuto splnit s odkazem na smluvní ujednání o „upřesňování“ odběrů. Odvolací soud má ve shodě se soudem prvního stupně za to, že ve skutečnosti o žádné upřesnění nešlo, neboť „upřesněné“ množství činilo pouhá 2 % nasmlouvaného množství. Takovéto „upřesnění“ fakticky představuje návrh na změnu smlouvy, blížící se jejímu zrušení, nadto bezprostředně před započítáním předpokládaného plnění smlouvy. Neobstojí ani opakovaná námitka žalovaného, že by bylo nemyslitelné uzavřít smlouvu na dodávku elektřiny bez možnosti reagovat na požadavky jednotlivých dopravců na zajištění elektrické energie pro rok 2010. Tak rozsáhlý pokles požadavku na elektřinu u dopravců nebyl zjištěn v dřívějším smluvním období. Nelze vytknout žalovanému, že se dotazoval na stanovisko ERÚ, je však třeba zdůraznit, že toto stanovisko k veřejnoprávní normě nijak nezavazuje žalovaného odpovědnosti ze soukromoprávního vztahu. Smlouva na dodávku elektřiny pro rok 2010 byla svých charakterem a obsahem kupní smlouvou. Účelová konstrukce jiného smluvního typu není na místě. Na tom nic nemění ani skutečnost, že s ohledem na postavení žalovaného byla smlouva uzavřena na základě výběrového řízení podle zákona o veřejných zakázkách. Žalovaný uzavřel smlouvu a v krátké době před započítáním plnění odmítl tuto smlouvu splnit a převzít 98 % rozsahu nasmlouvané elektrické energie. Neučinil nic pro eliminaci

či alespoň minimalizaci škody, o které měl a musel předpokládat, že vznikne. Elektrická energie je zbožím zvláštního druhu, které již ohledem na jeho podstatu nelze skladovat a u kterého nebylo možno i bez změny cen elektřiny předpokládat, že by bylo možno ho zpětně odprodat za zcela stejných podmínek, a to i cenových. Pokud by žalovaný jednal s péčí řádného hospodáře, pak skutečnost, že jeho smluvní partner (odběratel) na poslední chvíli téměř zrušil požadavek na dodávku elektřiny měl podchytit smluvně tak, aby i další subjekty na obchodu zainteresované nesly svůj díl odpovědnosti, event. minimalizovat škodu jiným způsobem. Žalovaný však bez ohledu na uzavřenou smlouvu na svého dodavatele přenesl bez dalšího požadavek společnosti [právnícká osoba], a proto i kdyby novela [příjmení] představovala pro něj ztížení jeho postavení ve vztahu k žalobci na straně jedné a společnosti [právnícká osoba] na straně druhé, nelze tuto novelu posuzovat jako překážku vylučující jeho odpovědnost za vzniklou škodu.

Protože soud prvního stupně správně zjistil předpoklady pro náhradu škody podle ust. § 373 a násl. ObchZ a nesprávné bylo pouze jeho posouzení okolnosti vylučující odpovědnost, odvolací soud na základě výše uvedeného změnil napadený rozsudek podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci 805, [částka] s příslušenstvím a nahradit mu náklady řízení. Žalobci přiznal i náhradu nákladů odvolacího řízení.

Pokud jde o náklady řízení, vycházel odvolací soud z výsledku řízení, když neshledal důvody pro jiný postup. Proto také nemohl souhlasit s postupem soudu prvního stupně, který odkázal (u části nákladů) na ust. § 150 o.s.ř., aniž zde byly důvody zvláštního zřetele hodné a o zbývajících nákladech řízení rozhodl podle vyhl. č. 484/2000 Sb., která již byla v době rozhodování soudu prvního stupně nálezem Ústavního soudu zrušena. Odvolací soud proto rozhodl o nákladech řízení podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že jejich náhradu přiznal v řízení úspěšnému žalobci. Za účelně vynaložené náklady řízení lze považovat vynaložený soudní poplatek ve výši 1, [částka] a náklady právního zastoupení, sestávající z odměny advokáta za 18 úkonů právní služby po [částka] a 18 režijních náhrad po [částka] podle vyhl. č. 177/1996 Sb., to vše se zvýšením o 21 % DPH. Ostatní nárokové náklady řízení, tedy listiny označené jako první a druhý znalecký posudek za [částka] a [částka] odvolací soud za účelně vynaložené náklady nepovažoval.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že jejich náhrada byla přiznána úspěšnému žalobci. Tyto náklady sestávají z odměny advokáta za 5 úkonů právní služby po [částka], pět režijních náhrad po [částka] podle vyhl. č. 177/1996 Sb., to vše se zvýšením o 21 % DPH a z vynaloženého soudního poplatku za odvolání ve výši 1, [částka].

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o.s.ř. do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Městského soudu v Praze. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Praha 19. března 2015

JUDr. Yvona Svobodová
předsedkyně senátu